

Jézus Urunk tanítása

2020. november 6.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, s elzarándokoltatok, hogy ismét egyek legyetek e ünnep kegyelmének ajándékával.

A mai nap tanítása felétek arról szólt, amikor egy ember idegenbe készül, és hivatja szolgálait, hogy reájuk bizza vagyonát.¹ Nem volt ismeretlen számotokra ez a tanítás, hisz már az évek folyamán volt, hogy tanítottam és adtam számotokra. Ugye, jelen van az első szolga, aki öt talentumot kap, jön a második szolga, aki kettőt, és jön a harmadik, aki egyet kap. S ekkor az úr elmegy idegenbe, és sokára tér vissza. S akkor számadást akar végezni a vagyonával kapcsolatosan, hogy ki hogyan tudta megtartani, gyűjteni a vagyon részében. S ekkor, ugye, jön az első szolga, az hogy is mondja?

– Igen, uram, adtál nekem öt talentumot. Én mindjárt kereskedni kezdtem vele, és másik ötöt nyertem rajta.

A második is így szól:

– Uram, kettő talentumot adtál, és én is elkezdtem nyereszkedni vele, másik kettőt szereztem rajta.

Majdan jön a harmadik szolga, az mit mond?

– Tudom, hogy kemény ember vagy, tudom, hogy onnan is aratsz, ahonnan nem vetettél, és onnan is szüretelsz, ahova nem ültettél, ezért hát félelmemben ástam egy gödröt, és elvetettem, elültettem, elástam. De íme, meghoztam aranyadat, ami a tied, én visszaadom.

Erre mit szól, ugye, az úr?

– Te, lusta, haszontalan szolga!

Igen, mindenki a saját maga rátermettsége szerint kapta e talentumokat, hogy mindenki próbáljon vele úgy üzletelni, kereskedni, nyereszkedni, hogy ha tud, szerezzen rajta. Hogy most pont még egyszer ugyanannyit, arra azt mondjuk, ugye, hogy: „Derék, hű szolga vagy. A kicsiben hűségesen dolgoztál, megtartottad, ezért sokat bízok rád. Menj be Atyám örömébe.”

S ugyanígy a második szolga is. De aki nem tett semmit, ő csak elásta e aranyat az ezüstjében, és akkor visszaadja ugyanazt, amit kapott, holott mit mond neki az úr?

– Habár a pénzváltóknak adtad volna, akkor ott is kamatostól kaphattam volna vissza azt, ami az enyém!

Tehát miért lett ő lusta, hanyag szolga? Mert nem tett semmit, semmivel nem törődött. Hiába próbálta azt mondani, hogy „kemény ember vagy, tudtam, s félelmemben tettem”. De félelmében mégsem jól cselekedett, mert nem tett semmit, hagyta, hogy a földben legyen, és amikor meghallotta, hogy haza jött az ura, hát akkor kiveszi a földből, és visszaadja azt, amit kapott, mert „ez a tied, hát én visszaadom”. Ezért volt lusta és hanyag ez a szolga.

De most ezt, ha a ti saját nyelvezetetekre és a mai napra szeretnétek fordítani, Én, Jézus Krisztus Uratok a jelenben a tanításomat nem a talentumokról adom felétek, hanem adom az Én szeretetemet, az Én békémet, hogy e kegyelemben áradjon reátok, töltsé be szíveteket, lelketeket, és működjön rajta és bennetek. És ugye, mennyivel más ez a talentum, amit Én így adok nektek? Mert ez által a mindennapi életetekben tudjátok ezt gyarapítani, formálni, s ez által változni. Mert ha most csak az öt talentumot nézzük, amiből utána tíz lesz, és a végén hogy van a tanítás?

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd a befektetett pénzről* (Mt 25,14–30).

– Vegyétek el tőle ezüstömet, és adjátok annak, akinek tíz van.

Mert akinek van, annak még adnak, s akinek kevés van, attól még azt a keveset is elveszik, mert az sem érdemli meg.

A jelenben a szeretetemet Én árasztom felétek, hogy ti nyitott szívvel befogadjátok, és gyarapodjék bennetek, mint ahogy a talentumok. De ha ti csak elfogadjátok a szeretetet, és hagyjátok szinte – a ti nyelveteket használva –, hogy vegetáljon, akkor ez nem gyarapszik, akkor nem érzed azt, hogy áraszthatod te is a felebarátodnak, a testvérednek, a szeretteidnek. Mert a szeretet, azt nem úgy kell értelmeznetek, hogy „azt megveszem”. Ezt nem lehet megvenni. Ezt Én, Jézus Krisztus Uratok árasztom felétek, megnyitott szívvel és lélekkel felkészültek, elfogadjátok, azután megengeditek, hogy működjön rajtatok, bennetek, és gyarapodjon. És hogy ha már gyarapodik ez a szeretet, mint ahogy a talentumok is megszorodtak a gyarapodás révén, akkor ezt a szeretetet te is megnyitott szívvel és lélekkel áraszthatod mindazok felé, akiknél látod, hogy szükség van e szeretetre, e kegyelemre a mindennap jelenlétének, felismerésének elfogadásában. És, ugye, most, ha beszélünk a második szolgáról, akinek, ugye, mert hogy mondtam?

A rátermettsége szerint ki-ki kapta ezeket a talentumokat.

Most Én, az Úr őt úgy láttam, ha kettőt adok neki, akkor azzal is tud üzletelni, és nyereszkeskedni. És ezt meg is tette, és a szerint cselekedett. Akkor a földi életben, ugye, vagyunk olyanok, akik, ugye, megnyissuk szívünket, hogy befogadhassuk mindazt, amit Én, Jézus Krisztus Uratok így felétek árasztok.

De lehet, hogy nem vagy nyitott teljesen, hogy azt a kegyelmet, azt a szeretetet, azt az örömet és a békét mind befogadd. Lehet, hogy csak keveset fogadsz be, s úgy érzed, hogy te azzal is meg tudsz elégedni. Csak lehet, hogy későn döbbsz rá, hogy: „Mivel több volt előttem, többet fogadhattam volna be önmagamhoz. De mégis tudok gyarapodni.”

S akkor van az utolsó, a harmadik szolga, ugye, aki mit csinál? Elfogadta a talentumot az ezüstben. Hát, hogy ne kelljen még vigyáznia se rá, inkább ásott egy gödröt, és betemette. S mikor meghallotta, hogy megjött az ura, akkor elment, kivette, és visszaadta. Tehát semmi dolga nem volt. Hát ez az, amikor Én, Jézus Krisztus Uratok megajándékozlak benneteket, és itt ezen a helyen is történt – ugye, emlékeztek –, mikor áldásomat adtam, szeretetemet árasztottam felétek? S azt mondtam: „Ami ma nálatok jelen van, minden részesül az áldásban.” És mit csináltak némelyek? Nem megnyitott szívvel az áldásra figyeltek, hanem elkezdtek keresni a táskájukban, hogy „mindent kirakhassak, hogy részesüljek az áldásban”. És mire magához tért, az áldásnak vége.

Tehát ő sem tett semmi fontosat, mert nem a szívét nyitotta meg, nem készült fel a kegyelemhez, a szeretethez, az örömhöz és a békéhez. Hisz ezeket a kegyelmi ajándékokat adom nektek, amivel ti is tudtok érvényesülni, élni a mindennapjaitokban, és felismerni mindazt, ami körülvesz benneteket e jelenben.

Hisz hányan és hányan állandóan azt várjátok, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok mit mondok számotokra ebben az időszakban, ami most körülvesz benneteket.

Amikor elkezdődött, Én akkor adtam felétek egy megerősítő kegyelmet. Ha figyeltél, ha éber voltál, ha megfogadtad, ha szívedbe zártad, akkor nincs miért félned, és belőle érvényesülve, erőt merítve élheted a mindennapi életet.

De hogy miért van ez, arra pedig, ahogy akkor mondtam, most is így szólok: Jólásba nem szoktam bocsátkozni. Én számotokra a kegyelmemet, a szeretetemet, a békét és az örömet árasztom. De annyit el lehet mondani felétek most a jelenben: Ha Atyám megengedi, hogy ez most a földön jelen legyen, el kell gondolkodni, hogy valójában mi – e talentum szolgálai közül – hova tartozunk, hogy az Atya ezt megengedi?

Szükség van önmagunkba nézni?

Szükség van elindulni a változás útján?

Szükség van észrevenni a felebarátot és a testvért?

Szükség van észrevenni Atyátok házát?

Szükség van észrevenni, hogy összetesszük kezünket, és imádkozzunk?

Szükség van kérni a felajánló kegyelem által?

Ezekre mind-mind nektek kell megválaszolni, érezni, hogy valójában hogyan tartozol az Atyához mint gyermek, Hozzám, Jézus Krisztus Uratokhoz mint testvér. Hisz mindenkinek ismételten önmagába kell nézni, és elgondolkodni, hogy a cselekedetek és a kegyelmek hogy vannak előttetek, hogyan ismeritek fel, és hogyan fogadjátok el, hogy működjön rajtatok és bennetek. Mert a talentumokat Én most számotokra a szeretetemről, az örömről, a békéről és a kegyelemről adtam felétek, számotokra és nektek. Mert, ugye, most e hónapban ezt nyújtom számotokra.

Eljön a jövő hónap, akkor hogy is van felétek? Jelen van a fény a világosságában, jelen van a szeretet, jelen van az öröm, s jelen van a béke, amely ezt összeköti. És a négy gyertyaláng világosságot nyújt számotokra.

Most ne szaladjunk ennyire előre, ugye? Most még itt vagyunk, ahol a talentum ajándékait árasztom felétek a szeretetem békéjének, örömeinek kegyelmével, mert szükségetek van rá, hogy ez által ti is megerősödjétek, ez által felismerjétek önmagatokat, ez által éreztétek, hogyan és miképpen működik rajtatok, bennetek, és hogyan tudod elfogadni a felebarátot, a testvért, a családtagot, az ismerőst, a rokont. Hisz ezeket mind-mind fel lehet ismételten sorolni, és érezni, hogy a talentumok révén hogyan és miképpen tudtok működni, mert a talentumot, azt mindenki megkapja Atyámtól, az jelen van rajtatok és bennetek, működik. De hogy a működés megmaradhasson, és éreztétek a kegyelmeket, ahhoz kell gyarapítani. S akkor valóban nem attól kell félned, hogy: „Jaj, érzem a kegyelmet, érzem, hogy jelen van, de félek, nehogy elvegyék tőlem” Elvenni csak akkor lehet valamit, ha neked rá nincs szükséged, és nem foglalkozol vele, mint ahogy az a haszontalan, lusta szolga, aki nem törődött urának talentumával, ezüstjével, elásta, tudta, hol van, ő élte az ő saját kialakított életét, s mikor meghallotta, hogy visszajött, hát elment, kivette, és visszaadta. S úgy érezte, hogy ezzel ő nagyot tett. Holott ezzel csak azt mutatta meg, hogy haszontalan és lusta szolga lett.

De ti ne akarjatok se haszontalanok, se lusták lenni, sem Atyám gyermekeiben, sem Nálam, Jézus Krisztus Uratoknál mint testvér, vagy Édesanyámnál, ismételten, mint gyermek, hanem ti próbáljatok e talentumokkal ti is elindulni, ha kell, kereskedni, ha kell, nyerni rajta, ha kell, észrevenni, hogy hogyan és miképpen működik, „hogyan és miképpen fogadom el mindazt, amit felém árasztasz, ami által én is Hozzád és Hozzátok tartozom”.

Hisz fontos, hogy mikor önmagadba nézel – ugye, emlékeztek, régebben, mikor megadtam számotokra a lelki tükröt? Tartsd magad elé, és nézzél bele, hogy valójában mit látsz, és meg vagy-e vele elégedve, vagy úgy érzed, hogy: „Ez nem teljesen én vagyok, tehát nekem valamit tennem és cselekednem kell a változás, felismerés útján, mert nem akarok az lenni, akitől elveszik azt a kicsit is, ami van, és odaadják annak, akinek sok van; és nem akarok az lenni, az a lusta, haszontalan szolga.” Akire mit mond az ura?

– Fogjátok meg, és vessétek ki őt a külső sötétségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás van jelen.

Ugye, mi által? A félelem által. Nemcsak a hideg miatt van ez jelen, hanem hogyan van jelen a félelem, hogyan működik rajta és benne, tud-e belőle kilépni, és elindulni a fény és a szeretet útja felé. Érezni a különbséget, érezni a működést a szeretet részében.

Hisz a mai tanítás ez felétek, mert a talentumokat, ugye, amelyek felétek áradnak, azokkal nektek kell megtanulni gazdálkodni, megtanulni, hogy „ha én ötöt kapok, akkor tudjak másik ötöt szerezni”, és akkor azt a kettőt már, ha egybe rakom, ugye, akkor már milyen soknak néz ki, és milyen sokkal bővelkedek, és tudok figyelni önmagamra, felebarátaimra, testvéreimre, ismerőseimre, rokonaimra, és érezni, hogy: „Igen, Uram, mi mind a Te testvéreid vagyunk, és Hozzád tartozunk e szeretet, kegyelem által.” S akkor tőletek nem veszik el a talentumot, hanem meghagyják számotokra, hogy tudjatok vele gazdálkodni, és „a gazdálkodásában mire is van szükségem, s a szükségben pontosan arra próbálom kialakítani az életemet, hogy a legfontosab-

bakat meg tudjam adni mindazoknak, akiket szeretek, akikben békében vagyok, és akiknek a talentuma megmutatja számomra, hogy igen, bízhatok a felebarátomban, a testvéremben, mert akkor segítséget nyújt számomra, s érzem, hogy a kegyelem is jelen van, s a kegyelemmel hogyan és miképpen tudok gazdálkodni a mindennap jelenlétének részében”. S akkor a tanításom a mai napban nem lesz hiábavaló, mert a szeretet, az öröm békéje és a kegyelem jelen van számotokra, és csak nektek kell felismerni, hogy működjön is rajtatok és bennetek a mindennap kegyelmében. S akkor érzed azt, hogy „valóban nem kell félnem az Uramtól”, merthogy valóban azt mondta a szolga, hogy kemény volt, kemény szívű, tehát ezért ásta el az aranyát, s „ami a tied, visszaadom”. Holott nem helyesen döntött, mert ha csak azt tette volna, amiről az ura beszélt utána, hogy odaadta volna a pénzváltónak, vagy odaadta volna annak, akinél működik a kegyelem és a szeretet. És ezt a kegyelmet és a szeretetet tudom árasztani. Én is azon testvéreimnek, akiknek szükségük van a betöltekezéshez, hogy működhessen rajtuk és bennük a szeretetben.

Fontos, hogy érezték, hogy a mai talentumok, azok nem kimondottan az ezüstöt fogják számotokra tükrözni, hanem azt, hogy ha önmagatokba néztek, hogy felismeritek-e a saját magatok talentumát, amelyet kézen foghatóan lehet érezni, hisz Én, Jézus Krisztus Uratok megadtam számotokra e kegyelem szeretetében, s akkor működik csak rajtatok és bennetek, ha érzitek, hogy nincs hiábavaló felajánlás, kérés, imaszándék, mert a többiekre is tudok figyelni, felismerni, elfogadni, hogy érezték, hogy nem vagytok egyedül, valaki veletek van, s valaki segítséget nyújt számotokra akkor is, amikor csak úgy érzitek, hogy: „Egy talentumom van, de ezt az egyet sem engedem elveszni. Én nem az a lusta, haszontalan szolga akarok lenni, én gyarapítani akarom azzal a szeretettel s azzal a kegyelemmel, amellyel megkaptam, hogy működhessen rajtam és bennem, és felismerjem a felebarátot és a testvért, akikkel szeretnék egygéválni, és együtt, egymás mellett haladni ezen a meghívott úton a küldetés, követés részében.”

Ennek reményében most áradjon reátok áldásom kiválasztott Mária testvérem által, a talentum tanításának ajándékában. De a talentum ajándéka most felétek az Én szeretetem, az Én békém, az Én örömöm és az Én kegyelemem, hogy működjön rajtatok és bennetek, hogy felismerhessétek mindazt, ami ajándék számotokra, felismerhessétek, hogyan és miképpen működhet rajtatok és bennetek, hogy felismerjétek, hogy: „Ez által tudjak változni, változtatni, hogy felismerjem, hogy elfogadjam a felebarátaimat, a testvéreimet, a szeretteimet a mindennapi élet jelenlétének, kegyelmének ajándékával.”

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok ma a hű és derék szolga révén, ahogy azt mondtam számukra: Kevésben hű voltál, jól gyarapítottad vagyonomat, ezért azt mondom, menj be Atyám örömébe.

Tehát számotokra is nyitva, hogy: Menj be Atyám örömébe. És Én, Jézus Krisztus Uratok nem akarlak kitzásítani benneteket a külső sötétségbe, ahol sírás és fogcsikorgatás van jelen.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!